

מ"ת 24222/05/14 - מדינת ישראל נגד אמיר איפר hatch, היילי ממון, שמואל

כהן

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 24222-05-14 מדינת ישראל נ' איפר Hatch (עוצר) ואח'

בפני כב' השופט אמיר דהאן מבקשים נגד משיבים	מדינת ישראל 1. אמיר איפר Hatch (עוצר) 2. היילי ממון (עוצר) 3. שמואל כהן (עוצר)
---	---

החלטה בעניין המשיב (2)

בפני בקשה המआשימה לעזר את המשיב 2 עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

המשיב 2 היילי בן מאיר ממון ת.ז. 203610597 ליד 1992 מהעיר שדרות, הועמד לדין בפני בית משפט זה בעירה של איסור מכירה, יבוא ויצוא חומר אסור לפי סעיף 7 (א) לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים.

כתב האישום מתאר כי ביום 5/5/2014 שוחח המשיב בטלפון עם אמיר איפר Hatch ואmir Hatch ציע לו להタルות אליו לנסעה, כאשר המשיב ינהג ברכב.

השניים פגשו את שמואל כהן ובמהלך הנסעה קבע אמיר עם אדם רביעי פגישה בתחנת הדלק דור אלון ביבנה.

כאשר הגיעו אל המקום, פתח אותו אחד את תא המטען של רכבו, הוציאו מושם 4 שקיות זבל גדולות והעmis יחד עם אמיר איפר Hatch ושמואל כהן את שקיות לתא המטען של הרכב בזמן שהמשיב מילא דלק ברכב.

לאחר מכן החלו השלשה בנסעה לכון שדרות, בסמוך לצומת גן יבנה נעצרו על ידי שוטרים כשבתא המטען של הרכב 1,699 שקיות של חומר מסכן אסור בהפצה מסוג AB פינקה.

ראיות לכאורה :

עמוד 1

© verdicts.co.il - נ' פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין verdicts.co.il

טיעוני הסניגור:

- אין איסור על החזקת חומר אסור בהפצה.
- המשיב התבקש לסייע לאمير איפרחה בנהיגת רכב שאיןו שלו משורות לבנה, הגע למקום, מתבצעת מסירה של ארבע שקיות אשפה אוטומות כשהוא עומד לצד וمتדלק ואייננו יודע מה נעשה סביבו.
- אמיר איפרחה באמרותו טוען שהמשיב לא מודיע ולא קשור וכי הביא את המשיב לנוהג כיוון שלו עצמו אין רישיון נהיגה.
- בשולוי הדברים טען הסניגור כי אין להתייחס לכמויות נסיבת חמירות בשל העדר תחולת **תקנות הסמים המוסכנים (בדיקה מדגמית של סמים) התשנ"א - 1991**.
- עצמם נוכחותו של המשיב ברכב לא מקיימת את דרישות הגדרת החזקה הchallenge על פי סעיף 34 כד לחוק העונשין. (נוסח חדש התשל"ז 1977).

טיעוני המאשימה :

התנהגותו של המשיב מגלהת יסוד נפשי מתוך "עצמת עניינים".

דין והכרעה :

- בית המשפט בחר את חומר הראות על מנת לברר האם התקיימו במשיב דרישות החוק לע"ז עצמת עניינים.
- אמרת שמואל כהן מיום 13/5/2014 כללה את האמירה: "**כל מה שנטאפס באותו חומר מסכן שייך לי ורק לי מבלי מידעם של אמריר איפרחה והילוי ממנו.**"
- המשיב באמרטה מיום 13/5/2014 לאחר שהוא לו כי החומר שנטאפס ברכב הוא חומר מס肯 אומר "**אני לא מבין בזה ובchein לא הייתה בדברים האלה.**"

- המשיב באמרטה 08/05/2014 לא יכול היה להסביר את תוכנות מחקר התקשרות לפיהן ביום הרלוונטי היה זה הוא הראשון שהתקשר לאмир איפרחה ולא להיפך ומיד כאשר הותח הדבר בפניו טען לזכות השתקה.
- כאשר הוזג בפני המשיב הסרטון של תחנת הדלק הסביר המשיב כי בשעה שהעבירו את השקיות "הריגשתי לא בסדר אבל לא ידעת מה היה בהם" ובהמשך לא שאל מה היו שקיות אלה.

- המשיב באמרטה 06/05/2014 מတאר כי נענה לאмир איפרחה "לבודא לעשות סיוב", תידלק ביבנה במאה שקלים אותם נתן לו אמר. עוד הוא אמר כי "**חייב שמשהו לא בסדר**" ואח"כ הוסיף "**ישר הבנתי שמשהו לא בסדר כשהיה פKK ביציאה מתחנת הדלק**" את אמר איפרחה הוא מတאר כי "**אדם שיוצא ונכנס לכלא**" הוא שמע במהלך הנסיעה

שיחות עם אדם מהם, אמיר ושמואל **"אמוריהם לפגוש"** כאשר מתייחסים בו החוקר כי עצם את עיניו למתרחש הוא אומר כי חשב **"רק כשהשകיות הגיעו לאוטו".**

מאמרתו של המשיב ביום 05/05/2014 עולה כי הפקק היה ליד אשדוד.

בסעיף 20 לחוק העונשין מוגדרת עצימת עיניים כרך:

(ג) לעין סעיף זה -

(1) רואים אדם שחשד בדבר טיב ההתנהגות או בדבר אפשרות קיום הנסיבות כדי שהיא מודיע להם, אם נמנע מלברר;

מדוברו של המשיב עצמו אמו למדים כי לפחות החל מזמן העמסת השקיות על הרכב, עצם את עיניו לאפשרות שלפניו עסקה בחומר לא חוקי ונמנע מלברר את העניין.

הדברים מתbezקים כאשר מתרברר יצא **"לסיבוב"** משדרות לבנה והוא מרחק משמעותי, עם אדם שהוא מכיר כ"**נכון וויצא מהכלא**" ואדם נוסף בלתי מוכר לו כאשר יעד הנסיעה מתואם בטלפון מול אדם אחר במכונית, והנסעה מסתीימת בנקודות מגש מדוקיקת.

אכן, המשיב חשד וצריך היה לחשוד, שלא מדובר בסיבוב, אלא בנסעה שיש לה מטרה.

המשיב צריך היה לצאת באותו ערב להופעות ואmir אמר לו שמדובר **"בנסעה של 40 דקות"**, במהלך הנסעה התברר לו היבט כי הנסעה הינה ליעד מוגדר שאינו קרוב, יבנה, ולא **"לסיבוב"** אך לא חדל את הנסעה.

לאחר העמסת השקיות לבנה ועד למעצר ליד אשדוד הוציא שמואל כהן שkeit' קטנה של חומר על מנת לעשנה, הדבר נעשה בנסיבות המשיב וצריך היה לחזק את חשדו, גם זאת נמנע מלברר בזמן הנסעה מבנה לאשדוד.

סבירתי כי טענות הסניגור בעניין העדר תחוללה של תקנות הדיגום הינם נכונות, אך ב"כ הטבעה, עוזד הגר אלמגור וקסמן העמידה אותו על תחולת הוראת סעיף 31 אשר יש בה כדי ליצור הchallenge דרך סעיף קטן 31 (4) כי עדות עד מומחה על בדיקה מדגמית תהא תקפה.

האם עצם החזקת החומר האסור בהפצת בנסיבות בהן הוחזק - מהויה עבירה ?

נוסח החוק :

איסור הפצת

. 7. **(א) לא ייצור אדם חומר אסור בהפצתו, לא ימכרו, לא יציגו למכירה, לא ייבאו, לא ייצאו, לא**

ספקו, לא יסחר בו או יעשה בו עסקה אחרת ולא יחזק בו במטרה לעשות אחת מהפעולות האמורות; העובר על הוראות סעיף זה, דיןו - מאסר שלוש שנים.

(ב) **חזקת אדם הפועל כאמור בסעיף קטן (א) כי ידע שחומר הוא חומר אסור בהפצה, והטוען להגנתו שלא ידע על כך - עליו הראייה.**

אכן יש הצדק בטענת הסניגור כי ההחזקת החומר אינה אסורה כשלעצמה, אך טענתו של הסניגור שנטענה בחוכמה, אללה להסביר מבית המשפט כי לא החזקה לפניינו אלא עסקת רכישה בכמות גדולה, עסקה זו נכנסת לדעתו להגדרת **"עסקה אחרת"** כמו כן ההחזקת שלפניינו בכמות שaczו יש בה כדי לגבש ראיות **"למטרה להפיז"** של אחד השופטים (כהן) כאשר המשיב מסיע בידו.

נזכיר כי ע"פ ההחלטה נדרש יסוד נפשי מופחת של **"כוונה לשטייע"** (ע"פ 4317/97 – פוליאקוב) ולאו דווקא כוונה לבצע את העבירה או אף מודעות לעבירה.

כנגד הלכה זו נמתחה ביקורת קשה, אך זהה עדין ההלכה בקשר עם עבירות הסיווע.

אשר על כן אני קובע כי ישנו בחומר הראיות סיכוי סביר להרשעה בסיווע ברכישת החומר המסקן בכמות המחשידה כדי הפעטה, כשהיסודות הנפשיים הינו על דרך של עצימת עיניהם.

ניתנה היום, י"ט אייר תשע"ד, 19 Mai 2014, בנסיבות הצדדים.

החלטה (בעניין המשיב 2)

דין בעניין עלית המעצר ושאלת החלופה ליום 21/5/14 בשעה 09:00.

ניתנה היום, י"ט אייר תשע"ד, 19 Mai 2014, בנסיבות הצדדים.

חתימה